

Blik op Boijl.

1967 - Vijftig jaar Nuttert van der Heide Ritten in Boijl - 2016

Het zal zo eind '66, begin '67 zijn als bakker Nuttert van der Heide, wonend aan de Oosterstreek, binnen wandelt bij Spar-kruidenier Jan de Vrij in Boijl. Niet om brood te bezorgen, maar met de vraag of hij als bestuurslid van Sportcentrum Boijl het sportveld mag gebruiken voor het organiseren van een rit voor oude motoren. In '66 hebben zij dan al een demonstratie gegeven bij de grasbaanraces in Noordwolde. Jan de Vrij, Sportcentrum, reageert positief.

En zo vindt de eerste 'Boijl Rally' op 23 juli 1967 plaats met veertien deelnemers. Ze rijden een ritje door de omgeving en doen behendigheidswedstrijden op het sportpark. Rijden over een plank en slalommen tussen pionnen en nog wat kapriolen. Op motoren die dan al bijna 40 jaar of nog ouder zijn. Vaak geen versnellingen hebbend, geen ketting, maar een leren riem als aandrijving en een ontsteking en smering die door de berijder zelf bediend dient te worden. Het bouwjaar van de motorfietsen moet voor 1 januari 1931 liggen. Dit is een voorwaarde die door de VMC (Veteraan Motoren Club) waar men lid van moet zijn, wordt gehanteerd. In latere jaren verschuift de bouwjaargrens naar 1 januari 1941.

De rit valt goed in de smaak. In de 'topjaren' stijgt het aantal deelnemers tot zo'n 170 deelnemers. Ook Engelsen, Belgen en Duitsers weten de weg naar Boijl te vinden. De in kilt verschijnende Schot Andrew (Drew) Grant is een graag geziene gast (ook in Café 't Zwaantje overigens ☺). Maar ook het echtpaar Seymour uit Engeland dat een aantal keren komt met een zijspan gevuld met Dinky Toys en zelfs een compleet cricketspel voor de basisschool. Dranghekken houden het publiek bij de start enigszins op afstand. De start waarbij de deelnemers in de loop der jaren worden 'weg gepraat' door Nuttert van der Heide, Andries Meijer, Jan Veldhuizen en Peet Veldhuizen. Intussen zijn de leden van Sportcentrum en een groep vrijwilligers uit Boijl ook meer en meer bij de organisatie betrokken geraakt en verdwijnen de vroegere assistenten (hoofdzakelijk kennissen van Nuttert uit de motorsportwereld in onze regio) uit beeld.

In die beginjaren kamperen de deelnemers, sommigen al vanaf woensdag voorafgaande aan de rit, op het voetbalveld op het sportpark. Op het parkeerterrein, dan nog onverhard, wordt in het weekend een kampvuur gemaakt (hout genoeg in de Skoelebos) en VMC-ers Jerry Willard en z'n echtgenote zorgen voor zang en gitaarmuziek, kortom 't is 'beregezellig'. Soms worden er ook andere activiteiten georganiseerd op de zaterdagavond. Ik herinner me touwtrekwedstrijden, barbecue, verloting 'Schijt-Je-Rijk'. Intussen is in 1974 in Gorredijk op de zaterdag een soortgelijke rit en de deelnemers rijden vanuit Boijl dan ook naar Gorredijk om 's avonds weer terug te keren.

Later verkassen de deelnemers naar het oefenveld en een stukje weiland achter het Sportpark en, als de gemeente forse vergoeding vraagt voor het afgeven van een tijdelijke kampeervergunning, zoeken de deelnemers alternatieve overnachtingsmogelijkheden bij naburige campings. Dit gaat wel ten koste van de gezelligheid en sfeer, maar 't is niet anders.

Vanwege zijn gezondheidstoestand, met name zijn gezichtsvermogen neemt sterk af, is 1980 de laatste keer dat Nuttert actief betrokken is bij de organisatie. Om hem te eren voor het vele werk dat hij in al die jaren heeft verricht, wordt met een staande ovatie bij de prijsuitreiking van de 15^e rit de naam 'Boijl Ralley' voor de toekomst geschrapt en vervangen door de 'Nuttert van der Heide Rit'. Nuttert, een stille, nuchtere en bescheiden Fries 'met motorolie in zijn aderen' is zichtbaar ontroerd als hij dit hoort. In 1984 overlijdt hij op 81-jarige leeftijd in 'De Menning' in Wilhelminaoord.

Door de jaren heen neemt het aantal deelnemers geleidelijk aan af om zich de laatste jaren te stabiliseren rond de honderd. De terugloop wordt overigens ook gesignaleerd bij de andere ritten in den lande. Ritten die beginnen in april en daarna bijna wekelijks plaatsvinden tot eind september. Het merendeel van die ritten telt mee voor het jaarlijkse clubkampioenschap van de VMC. Punten, strafpunten, worden gehaald als men de route te snel of te langzaam aflegt. Niet zo moeilijk zult u zeggen, maar, als de motor al een snelheidsmeter heeft dan moet die onklaar gemaakt worden. De rijders kiezen vooraf hun gemiddeld te rijden snelheid, 24, 30 of 36 km/uur.

Het is de taak van de rekenkamer om na afloop van iedere rit de strafpunten uit de rekenen. Een leuke anekdote in dat verband is, dat één van de leden van de rekenkamer destijds bij een nieuwe kandidaat nadrukkelijk de vraag stelde: "le kun toch wel goed rekenen he?"

Ja, een mooi evenement waarvan gezegd kan worden, dat het Boijl nationaal en internationaal op de kaart heeft geplaatst. Een evenement dat door de jaren heen steeds veel publiek trok bij start en finish en langs de, aanvankelijk met kalkpijlen op het wegdek en later oranje bordjes in de berm, gemarkeerde route.

Onderstaand een foto van de heerlijke slagroomtaart die aan Sportcentrum werd aangeboden bij de 50^e editie door de voorzitter van de Veteraan Motoren Club.

Namens Dorpsarchief Boijl, Jan Veldhuizen.